

inquietud a l'aquait

De la permanent

En la penúltima sessió de la permanent el llavors tinent d'alcalde Sr. Pagès s'oposà a la concessió del permís demanat per La Unió Liberal per a fer llotges de l'envelat damunt la vorera del carrer de Pi i Margall. La raó de pes que feia que s'oposés a dit permís el Sr. Pagès, era que ell és veí de dit carrer i no volia haver de baixar de la vorera.

El fet és que, apoiat per la majoria (la majoria en aquesta gran ocasió era el senyor Boix) votaren perquè no fós concedit, sens recordar-se que ells mateixos l'havien donat a altres societats per construir envelats ocupant places i voreres de llocs més cèntrics i en ple trànsit; enterrant els veïns dintre llurs cases i inclús privant la circulació a peu i a cavall.

Ah! però, com a socis de La Unió Liberal i liberals de tota la vida, no podien fer altrament; sinó, era exposar-se a que els diguessin que treballaven en profit propi. I aquesta vegada es sacrificaren.

Encara la permanent

Els nostres consellers municipals en l'última sessió de la permanent estaven preocupats per la manera de donar mort als gossos que caça l'home del carretó. Un regidor denuncià indignat que fossin morts a cops de martell, qual forma considerava inhumana. Després d'una llarga discussió, no es pogueren posar d'acord per la solució de tan greu problema.

Aquest mateix conseller que protestà, abans havia fet la proposició de sol·licitar un destacament de Mossos d'Esquadra.

Qui sap si pretenia destinar aquests a la detenció dels gossos, i incoa'ls-hi procés, i donar-los mort sols després d'haver-los fet justicial...

Després

Sols faltava ara la denúncia, feta per un periòdic, dient que els gossos se'ls donava caça amb arpó, o sigui amb aquella eina de caçar ballenes. Els gossos d'aquest poble són terrestres o, quant més, amfibis. Però el què és aquests últims, són més llestos que l'home del carretó. Per l'única cosa que es belluguen és per la *jamancia*, i havent abolit les boles, no hi ha res a fer.

Dels carrers guarnits

Sabem que el premi dels carrers guarnits serà concedit al carreró que va de la plaça del Bestiar al carrer de Sta. Elisabet, puix els veïns i els que no són veïns tenen molta cura en encatificar-lo, de tal faisó, que si hi heu de passar us fareu l'efecte de que porteu sabates de goma flonja o que viatgeu en *sleeping car*.

Al tanto, doncs, amb la faisó!

¡Pobre Victor Hugo!

Recomanem la lectura i anàlisi dels programes de cinema. Tot sovint hi trobareu coses més saboroses que un pollastre rostit. I sinó, *pruebas son amores*. En un cinema granollerí projectaren «Els Miserables» i els prospectes anunciaven la pel·lícula d'aquesta forma: *Es l'obra gegantina i immortal d'Alexandre Dumas*.

¡Pobre Victor Hugo, si aixequessis la testa venerable!

Eleccions

Hom diu que en les properes eleccions es presentarà un candidat republicà conservador de *allende la Puerta del Sol*. Ens suposem per endavant el discurs de presentació. Dirà així més o menys: *Porque yo, granollerenses, he tenido toda mi vida por vuestra ciudad una gran simpatía y me siento ligado a vuestra típica Porxada, como el primero de vosotros y antes pasarán por encima de mi cadáver que os la ultrajen; porque vuestra Porxada, etc., etc.*

Relotge monàrquic

Retallem de «La Vanguardia». — «El misteri d'un rellotge. — El rellotge de la torre de la Cambra dels Lords, a Londres, no s'ha espatllat més que una vegada: en el moment de morir el rei Guillem IV. Estigué parat tot el temps que aquell rei estigué de cos present i començà a rodar de nou (Qui? El rei o el rellotge?) sense que mitjancés cap arreglo ni reparació, tantost es donà sepultura al regí cadàver.

Vinga, home, vinga!... A nosaltres, no!...

¿Pot parlar de justícia i normalització el govern que deixa per resoldre casos com el del Centre de Dependents?

inquietud

**Publicació quinzenal d'esquerra
Compreula! Llegeu-la! Propaguen-la!**

Es de venda a la Parada de Llibres

GURGUÍ

Conferència

Felicitem la Junta del Partit Liberal Romanonista d'aquesta ciutat pel bon encert en organitzar aquella vetllada còmicopolítica a l'*antigua usanza*.

Entre els molts acudits que feren les delícies de l'escollit i foraster auditori, recollim el següent: El conferenciant senyor Juan Martínez Grijalba, entre altres coses de menys importància digué que els animals a voltes raonen, pensen i discernixen millor que els homes.

Aquestes paraules, tan *iluminades*, valgueren a l'orador una forta (però no nodrida) ovació, evidenciant així la gran veritat que acabava de dir.

Parla el Sr. Gassol

El Sr. Gassol començà dient: *Después de la disertación del conferenciant amb la llengua de Cervantes, vaig a dir quatre paraules amb l'hermosa llengua de Verdaguer i Clavé. El nostre deber és lluchar per a terminar, etc.* I seguí així, en un català tan selecte.

Això ens recorda un amic catòlic que està posant la Bíblia en vers i que la primera estrofa diu així:

El niño Jesús nació en un pesebre.

En donde menos se piensa

Zas! salta la liebre.

La «claque» i... els altres

Ens enteràrem, el dia de la conferència del Partit Liberal Romanonista, que per assegurar-se els aplaudiments els organitzadors es portaren, de Barcelona, un camió molt bonic carregat de selecte «claque» que, tant si venia a tom com si no, cada dos minuts aplaudia, amb una precisió matemàtica. Ocupaven les tres primeres fileres de butaques i les seves mans voleiaven com si fossin tendres colometes.

També ens fixàrem que el Sr. Cunillera, durant l'acte no feia més que patir, i, per dissimular, tancava els ulls, de tal manera, que mals intencionats deien que dormia.

Recomanem als aficionats a veure la «còmica», que no faltin el dia que el partit Liberal Romanonista torni a organitzar una altra conferència. N'hi ha per llogar-hi balancins.

De les castes

Nosaltres creïem que la revolució francesa havia abclit el règim de les castes, però veiem que al pas que anem serà necessària una altra revolució. Diem això, perquè un avís del Centre Gremial invitant al públic a la inscripció i revisió del cens electoral diu: *Tots els ciutadans sense distinció de castes, sectes o partits, etc., etc.* poden anar-hi que els hi faran, per dos cops, el que calgui.

Per Lluita

X més X = Cul d'Olla.